

Noty o autorach

Aleksandra Bilewicz - studentka V roku Kolegium MISH UW, od kilku lat zajmuje się historią, kulturą i muzyką Żydów sefardyjskich. W 2005 roku była stażystką American Sephardi Federation w Nowym Jorku, w 2008 roku pracowała w Muzeum Historii Żydów Polskich przy projekcie „Wirtualny sztetl”, współpracowała również z Fundacją Ochrony Dziedzictwa Żydowskiego. Obecnie przygotowuje pracę magisterską na temat konstruowania tożsamości sefardyjskiej w społecznościach wirtualnych.

Jan Błoński (1931-2009) był wybitnym historykiem literatury, tłumaczem, krytykiem literackim. Ukończył filologię polską na UJ; później związany z tą uczelnią m.in. jako dyrektor Instytutu Filologii Polskiej (1988-1991) oraz prorektor ds. dydaktycznych (1981-1984); pracował również w Instytucie Badań Literackich PAN i wykładał literaturę polską na Sorbonie oraz na Uniwersytecie w Clermont-Ferrand. Był kierownikiem literackim Teatru Starego, redaktorem serii „Biblioteka Narodowa”. Z francuskiego przekładał m.in. Geneta, Artauda i Ionesco.

Autor esejów (m.in. słynnego *Biedni Polacy patrzą na getto*, „Tygodnik Powszechny” 1987), kilkunastu książek krytycznych i historycznoliterackich, takich jak: *Zmiana warty* (1961) i *Odmarsz* (1978), czy przełomowe w metodologii monografie twórczości Prousta (*Widzieć jasno w zachwyceniu*, 1965), Sępa-Szarzyńskiego (*M. S.-Sz. a początki polskiego baroku*, 1967), Witkacego (*Witkacy na zawsze*, 2003), Gombrowicza (*Forma, śmiech i rzeczy ostateczne*, 1994) i Mrożka (*Wszystkie sztuki Sławomira Mrożka*, 1995).

Michał Bristiger – przygotowuje drugie polskie wydanie traktatu *Fedon* Mosesa Mendelssohna.

Antoni Buchner – muzykolog. Doktoryzował się w 1974 r. w Instytucie Muzykologii UW pracą *Problem treści i formy w muzykologii niemieckiej II połowy XIX w.* Uczeń i tłumacz Carla Dahlhausa (przełożył m.in. *Ideę muzyki absolutnej i inne studia*, Warszawa 1988). Autor książki *Come meno può essere più* (Palermo 1989). Mieszka w Berlinie.

Judah M. Cohen – amerykański judaista i muzykolog. Professor of Jewish Culture oraz Assistant Professor of Jewish Studies and Folklore and Musicology na Indiana University w Bloomington. Swoimi badaniami obejmuje szeroko pojętą rolę muzyki w życiu żydowskim: muzykę synagogałną, ludową i klezmerską, zmianę kulturową w muzyce żydowskiej, teatr muzyczny w hołdzie ofiarom Holocaustu, a także zależności pomiędzy nosicielami wirusa HIV i chorymi na AIDS a muzyką. Specjalizuje się także w badaniu społeczności Żydów na Karaibach, czego wynikiem jest książka *Through the Sands of Time. A History of the Jewish Community of St. Thomas, U.S. Virgin Islands* (Brandeis University Press, University Press of New England 2003).

Batsheva Dagan – poetka izraelska polskiego pochodzenia, jej notę opublikowaliśmy w „MuzykaliaVI / Judaica 1” http://www.demusica.pl/cmsimple/images/file/mehes_muzykalia_6_judaica1.pdf.

Karl Grob jest jednym z redaktorów wydania historyczno-krytycznego dzieł Gottfrieda Kellera (HKKA).

Wasilij Grossman (1905-1964) był jednym z najwybitniejszych pisarzy rosyjskich XX wieku. Urodził się w Berdyczowie na Ukrainie, w inteligenckiej rodzinie pochodzenia żydowskiego. Z wykształcenia chemik, pracował jako inżynier w Zagłębiu Donieckim. Debiutował w 1934 r. W latach 1935-40 wydał 3 zbiory opowiadań oraz 2 części trylogii *Stiepan Kolczugin* o rewolucji z 1905 roku i I wojnie światowej. Po wybuchu II wojny niemiecko-radzieckiej został korespondentem wojennym. Pierwsza powieść Grossmana, *Za słuszną sprawę*, ukazała się w odcinkach w 1952 r. (wyd. polskie 1959). Do końca lat pięćdziesiątych autor pracował nad *Życiem i losem*. W 1961 maszynopis skonfiskowano. Jeden z egzemplarzy udało się przemycić na Zachód: powieść została wydana w 1980 roku we Francji.

Eberhardt Klemm (1929-1991) – niemiecki muzykolog, archiwista i wydawca muzyczny. Doktoryzował się na podstawie pracy o zmianie języka muzycznego kompozytorów pod wpływem emigracji (Leipziger Institut, 1965), habilitował zaś na podstawie pracy o krytycznych wydaniach listów i autografów przedstawicieli II szkoły wiedeńskiej (1990). Kierownik Hanns-Eisler-Archiv w Akademii der Künste in Berlin; w swoim dorobku miał liczne artykuły poświęcone muzyce XX wieku (utworom Bartoka, Berga, Debussy’ego, Ivesa, Satiego, Schönberga, Szymanowskiego, Varèse’a oraz krytyczne wydania muzyki fortepianowej Debussy, Fauré, Satie, Gottschalk oraz Scherchena).

Michał Klubiński – ur. w 1983 r. w Warszawie, student Instytutu Muzykologii UW. Jego zainteresowania badawcze skupiają się wokół problemów muzyki w systemach totalitarnych oraz dwudziestowiecznej polskiej kultury muzycznej (m.in. Prezes Koła Naukowego „Muzyka w Dwudziestowiecznych Systemach Totalitarnych” IMUW). Współpracownik Stowarzyszenia De Musica, Członek Zarządu Koła Młodych ZKP. Publikował dotychczas w „Tygodniku Powszechnym „Odrze”, „Twojej Muzie” i „Akcentach” (Berlin).

Violetta Kostka – muzykolog. Ukończyła muzykologię na UAM w Poznaniu. Od 1987 r. pracuje jako adiunkt w Instytucie Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku. W 1999 roku uzyskała tytuł doktora nauk humanistycznych na podstawie pracy *Polska pieśń solowa XX w. Drugie pokolenie* w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk. W 1992 roku była stypendystką Biblioteki Polskiej w Paryżu. W 2000 roku otrzymała stypendium naukowe w Corpus Christi College w Cambridge. W swojej działalności naukowej Violetta Kostka koncentruje się na muzyce XX wieku (w szczególności twórczości Tadeusza Kasserna), życiu muzycznym Gdańska oraz problematyce związków słowno-muzycznych.

Bogumiła Mika – doktor, teoretyk i socjolog muzyki, adiunkt na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach (Wydział Artystyczny w Cieszynie). Autorka ponad 40 artykułów naukowych (polskich i angielskich). Ostatnio opublikowała książki *Muzyka jako znak w kontekście analizy paradygmatycznej* (Polihymnia, Lublin 2007) i *Cytaty w muzyce polskiej XX wieku. Konteksty, fakty, interpretacje* (Musica Iagellonica, Kraków 2008). Mieszka w Chorzowie.

Czesław Miłosz opublikował pierwszy swój przekład z Biblii w „Tygodniku Powszechnym” w 1977 (*Księga Koheleta*). Zainspirowany do tego zadania przez swojego przyjaciela, pallotylna, księdza Józefa Sadzika, nauczył się biblijnej greki i hebrajskiego. Kilkunastoletnia praca poety (1971-1986), zakończyła się wydaniem wybranych ksiąg biblijnych (Éditions du Dialogue w Paryżu, red. ks. J. Sadzik, 1979-1989), z których pierwszą była *Księga Psalmów*.

Krzysztof Rottermund - historyk i teoretyk muzyki, dr hab., prof. Uniwersytetu Szczecińskiego. Absolwent Akademii Muzycznej we Wrocławiu, 1983 (dyplom z wyróżnieniem w zakresie teorii muzyki), 1992 doktorat w Instytucie Sztuki PAN w Warszawie, 2006 habilitacja na Uniwersytecie Wrocławskim. Główne obszary badań: historia kultury muzycznej, zwłaszcza polskiej XIX i XX w., instrumentologia, teoria muzyki. Zajmuje się również publicystyką muzyczną.

Herbert Schneider - ur. w 1941 r., od 1996 r. profesor muzykologii na Universität des Saarlandes w Saarbrücken, obecnie emerytowany. Główne tematy prac: historia teorii muzyki, historia opery i pieśni ze szczególnym uwzględnieniem muzyki francuskiej i związków muzycznych pomiędzy Francją i Niemcami. Wybrane publikacje: Red. *La Clef des chansonniers* (z roku 1717), nowe, poszerzone wydanie krytyczne, Hildesheim 2005; Lully, *Oeuvres completes*, seria II, vol. 4: *Le bourgeois gentilhomme*, Hildesheim 2006.

Anna Szlagowska - absolwentka MISH UW i studiów doktoranckich na wydziale Filologii Polskiej UW, autorka opowiadań i bajek dla dzieci a także tłumaczeń poezji angielsko- i niemieckojęzycznej. Obecnie współpracuje z czasopismem internetowym „De Musica”, portalem internetowym „Kult24” w dziale „Kultura”, oraz czasopismem „Literacje”.

Jeffrey Veidlinger – amerykański judaista, Assistant Professor of Jewish Studies and History na Indiana University, Bloomington., Director of Borns Jewish Studies. Swoimi zainteresowaniami obejmuje historię Żydów Europy Środkowo-Wschodniej, jak również historię Żydów oraz Rosji XX wieku (w szczególności okresu sowieckiego i teatru jidysz). W swoim dorobku ma książki: *The Moscow State Yiddish Theater: Jewish Culture on the Soviet Stage* (Indiana University Press, Bloomington 2000) oraz *Jewish Public Culture in the Late Russian Empire* (Indiana University Press, Bloomington 2009), a także liczne artykuły.

Benjamin Vogel - ur. 1945, muzykolog, wybitny specjalista w zakresie instrumentologii. Studiował muzykologię na UW (1968-1973), gdzie następnie doktoryzował się pracą *Instrumenty muzyczne w kulturze Królestwa Polskiego 1815-1914* (1977) i habilitował pracą *Budownictwo fortepianów na ziemiach polskich od połowy XVIII w. do II wojny światowej* (1988). W latach 1986-92 był kustoszem Działu Fortepianów w Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku koło Kalisza. W 1997 roku związał się zawodowo (w stopniu docenta) z Instytutem Muzykologii i Historii Sztuki Uniwersytetu w Lund (Szwecja), gdzie pracuje do dziś. Od 2003 roku jest także profesorem Uniwersytetu Szczecińskiego, w Katedrze Edukacji Artystycznej. W polu zainteresowań naukowych Benjamina Vogla znajduje się instrumentologia, historia instrumentów muzycznych (ze szczególnym uwzględnieniem historii fortepianu) oraz praktyka wykonawcza muzyki dawnej.

Nina Warnke – amerykańska teatrolog i kulturoznawca, Assistant Professor of European Studies oraz Jewish Studies na Vanderbilt University, Nashville, Tennessee. Poprzednio związana m.in. z Columbia University, Indiana University, Bloomington, czy z University of Pennsylvania w Filadelfii. Swoje artykuły, poświęcone różnorodnym aspektom teatru i muzyki jidysz, szczególnie na emigracji w Ameryce, publikowała w takich czasopismach jak: „Theatre Journal” czy “YIVO Annual”.